

наши се бранили, щото имало и мнозина отчаяни, които се бранили до тогава, дордѣто ги задавилъ огенътъ и изгорѣли живи, а не се прѣдали. Самъ Михалъ билъ принуждаванъ отъ женитѣ да не го изказватъ на турцитѣ, да прѣменува отъ единъ дворъ въ другъ горѣлъ изгорѣлъ, а нѣ мѣстѣ и да пробива съ ножъ или съ каквото се намѣри дуваритѣ въ заобколенитѣ дворове и да менува прѣзъ дункитѣ имъ; та да се отърва, дѣто въ прѣмещаването му на една такава дунка безъ малко останало да го убиятъ съ коршумитѣ, които се слѣли на главитѣ на тия му другари, що некачле да избѣгватъ. Съ такива много подобни прѣмѣждия най-послѣ сполучва да избѣгне прѣзъ нощта помежду турскитѣ караули къмъ Сръдна-Гора за Шипка. Като тези сцени на много мѣста изъ градътъ се повтаряли въобще по всичкитѣ български махли. — Кожото изъ разказитѣ на попъ Стойковитѣ приключения, които теглялъ, кога се криелъ въ двора си посрѣдъ заналениитѣ му вѣщи въ нарочно приготвенитѣ му още на турско врѣме подземни дунки (лахми) и свирепствованията на турцитѣ и черкезитѣ най-много срѣщу него и той срѣщу тѣхъ до толкова се много, щото се неопикуеми.

Всички добръ помнятъ и знаятъ въ Стара-Загора дѣда си попъ Стая, който самъ съ хайдунския си попки и лукавъ характеръ, още въ турско врѣме е силно засѣлнявалъ турцитѣ въ управленето въ срѣдъ най-големитѣ имъ фанатически разарения по събаренето на черквата св. Троица, на вѣщитѣ му и по погрѣшкитѣ на сина му Стояна въ поврѣждане на единъ жбъ на друго съседно дѣте; та колко повече сега да не излѣзе той въ това размирно врѣме надъ черкезитѣ и турцитѣ, като масло надъ водата, свойство, което му е естествено вродено!

Шахназлийци на които селото имъ е 4 часа далечъ отъ града С.-З. на югъ, ни разказвахъ, че кога бѣгаме се събрали въ Банкова дворъ въ начало на Дженедската махала, биле заградени отъ вѣждѣ съ турска войска която стрѣляла върху тѣхъ до вечерята и запалели наоколо българскитѣ дворове, дѣто тѣ и въ срѣда вечеръ стоели тамъ